

Andra söndagen efter trettondagen

Jesus uppenbarar sin gudomliga kraft

Texten om bröllopet i Kana var tidigare ett av trettondagens ämnen. När berättelsen om Österns vise vid medeltiden förlades till trettondagen, flyttades detta tema till andra söndagen efter trettondagen. Samtidigt förflyttas man i kyrkoåret från Jesu barndom till början av hans offentliga verksamhet. Han låter människorna se Guds väldiga gärningar.

LITURGISK FÄRG: grön

PSALMFÖRSLAG

I 462 Välsignad vår gemenskap är
224 Du öppnar, o evige Fader

Dps 273 Säll den vars hopp till Jesus står
396 Dig, Herre, prisar högt min själ

Bibeltexterna

Psaltarpsalm

Antifon

Tacka Herren, åkalla honom,
berätta för folken om hans verk!
Ps. 105:1

Psalm

Sjung och spela till hans ära,
tala om alla hans under!
Prisa stolt hans heliga namn,
de som söker Herren må glädja sig.
Sök er till Herren och hans makt,
träd ständigt fram inför honom.
Tänk på de under han har gjort,
hans tecken och hans domslut.
Han bredde ut ett moln till skydd

och sände en eld att lysa om natten.
De bad, och han skickade vaktlar
och mättade dem med bröd
från himlen.

Han öppnade klippan,
och vatten flödade,
det rann som en ström
i det torra landet.

Ty han tänkte på sitt heliga löfte
till sin tjänare Abraham.

Ps. 105:2–5, 39–42

Ära vare Fadern och Sonen
och den heliga Anden,
nu och alltid och i evigheters evighet.
Amen.

Antifonen upprepas.

Hallelujavers

Vi såg hans härlighet,
en härlighet som den ende sonen
får av sin fader.

Joh. 1:14

Första årgången

Första läsningen

2 Kung. 4:1–7

Hustrun till en av profeterna kom till Elisha
och klagade: "Min man, din tjänare, är död.
Du vet att han var en gudfruktig man. Nu

kommer en fordringsägare och vill ta mina båda söner till slavar." Elisha frågade: "Vad kan jag göra för dig? Säg mig vad du har i huset." – "Herre", svarade kvinnan, "det enda jag har är en kruka olja." Elisha sade: "Gå runt till alla dina grannar och låna ihop kärl, så många tomma kärl du kan få tag i. Gå sedan in och stäng dörren om dig och dina söner och håll upp i alla kärnen och ställ undan dem efter hand som de fylls." Kvinnan lämnade honom.

Hon stängde igen dörren om sig och sina söner, de räckte henne kärnen och hon höll i. Då kärnen var fulla sade hon till en av sönerna: "Ta hit ett kärl till", men han svarade: "Det finns inga fler." Då slutade oljan att rinna. Kvinnan sökte upp gudsmannen och berättade för honom vad som hänt. "Gå och sälj oljan", sade han till henne, "och betala din skuld. Det som blir över skall du och dina söner ha att leva på."

eller

Jes. 12:1-6

Den dagen skall du säga:
Jag tackar dig, Herre.
Du var vred på mig,
men din vrede lade sig
och du gav mig tröst.
Ja, Gud är min räddning,
jag är trygg och utan fruktan.
Min kraft och mitt värn är Herren,
han räddade mig.
Jublande skall ni ösa vatten
ur räddningens källor.
Den dagen skall ni säga:
Tacka Herren, åkalla honom,
berätta för folken om hans verk,
förkunna hans upphöjda namn!
Lovsjung Herren för hans väldiga
gärningar,
gör dem kända över hela jorden!
Höj jubelrop,
ni som bor på Sion,
ty stor är han mitt ibland er,
Israels Helige.

Andra läsningen

Rom. 12:6-16

Vi har olika gåvor allt efter den nåd vi har fått: profetisk gåva i förhållande till vår tro, tjänandets gåva hos den som tjänar, undervisningens gåva hos den som undervisar, tröstens gåva hos den som tröstar och förmanar, gåvan att frikostigt dela med sig, att vara nitisk som ledare och att med glatt hjärta visa barmhärtighet.

Er kärlek skall vara uppriktig. Avsky det onda, håll fast vid det goda. Visa varandra tillgivenhet och broderlig kärlek, överträffa varandra i ömsesidig aktning. Slappna inte i er iver, håll er brinnande i anden. Tjåna Herren. Glåd er i hoppet, var uthålliga i lidandet och ihårdiga i bönen. Hjålp Guds heliga med vad de behöver, vinnlägg er om gästfrihet. Vålsigna dem som förföljer er, vålsigna dem och förbanna dem inte. Glåd er med dem som glåder sig och gråt med dem som gråter. Bemöt alla lika och håll er inte för goda att umgåås med dem som är ringa. Var inte självkloka.

Evangelium

Joh. 2:1-11

På tredje dagen hölls ett bröllop i Kana i Galileen, och Jesu mor var där. Jesus och hans lärjungar var också bjudna till bröllopet. Vinet tog slut, och Jesu mor sade till honom: "De har inget vin." Jesus svarade: "Låt mig vara, kvinna. Min stund har inte kommit än." Hans mor sade till tjänarna: "Gör det han säger åt er." Där stod sex stora stenkårl för vattnet till judarnas reningsceremonier; vart och ett rymde omkring hundra liter. Jesus sade: "Fyll kärnen med vatten", och de fyllde dem till brådden. Sedan sade han: "Ös upp och bår det till bröllopsvården", och det gjorde de. Vården smakade på vattnet, som nu hade blivit vin. Eftersom han inte visste varifrån

det kom – men det visste tjänarna som hade öst upp vattnet – ropade han på brudgummen och sade: ”Alla andra bjuder först på det goda vinet och på det sämre när gästerna börjar bli berusade. Men du har sparat det goda vinet ända till nu.” Så gjorde Jesus det första av sina tecken; det var i Kana i Galileen. Han uppenbarade sin härlighet, och hans lärjungar trodde på honom.

Andra årgången

Första läsningen

2 Mos. 17:1–6

Hela Israels menighet bröt upp från Sin-öknen och drog från lägerplats till lägerplats enligt de befallningar Herren gav. De slog läger i Refidim, men där fanns inget vatten att dricka för folket. Då anklagade de Mose och krävde att han skulle skaffa dem vatten. ”Varför anklagar ni mig?” frågade Mose. ”Varför sätter ni Herren på prov?” Men eftersom de var törstiga knötade de mot Mose och sade: ”Varför har du fört oss ut ur Egypten? Vill du att vi själva och våra barn och vår boskap skall dö av törst?” Då ropade Mose till Herren: ”Vad skall jag göra med detta folk? Snart stenar de mig.” Herren sade till honom: ”Gå framför folket med några av de äldste i Israel och ta med dig den stav som du hade då du slog på Nilen. Jag kommer att stå framför dig på klippan vid Horeb, och du skall slå på klippan, och då kommer det vatten ur den, så att folket får dricka.” Mose gjorde så inför de äldste i Israel.

Andra läsningen

Upp. 22:16–17

”Jag, Jesus, har sänt min ängel till er för att vittna om detta i församlingarna. Jag är

skottet från Davids rot och hans ättling, den strålande morgonstjärnan.” Och Anden och bruden säger: ”Kom!” Och den som hör det skall säga: ”Kom!” Och den som törstar skall komma. Och den som vill skall fritt få dricka av livets vatten.

Evangelium

Joh. 4:5–26

Jesus kom till en stad som hette Sykar, inte långt från den mark som Jakob gav sin son Josef. Där fanns Jakobs källa. Jesus, som var trött efter vandringen, satte sig ner vid källan. Det var mitt på dagen.

En samarisk kvinna kom för att hämta vatten. Jesus sade till henne: ”Ge mig något att dricka.” Lärjungarna hade nämligen gått bort till staden för att köpa mat. Samariskan sade: ”Hur kan du, som är jude, be mig om vatten? Jag är ju en samarisk kvinna.” (Judarna vill inte ha något med samarierna att göra.) Jesus svarade henne: ”Om du visste vad Gud har att ge och vem det är som säger till dig: Ge mig något att dricka, då skulle du ha bett honom, och han skulle ha gett dig levande vatten.” Kvinnan sade: ”Herre, du har inget att hämta upp det med och brunnen är djup. Varifrån tar du då det levande vattnet? Skulle du vara större än vår fader Jakob som gav oss brunnen och själv drack ur den, liksom hans söner och hans boskap?” Jesus svarade: ”Den som dricker av det här vattnet blir törstig igen. Men den som dricker av det vatten jag ger honom blir aldrig mer törstig. Det vatten jag ger blir en källa i honom, med ett flöde som ger evigt liv.” Kvinnan sade till honom: ”Herre, ge mig det vattnet, så att jag aldrig blir törstig och behöver gå hit efter vatten.”

Jesus sade: ”Gå och hämta din man.” Kvinnan svarade: ”Jag har ingen man.” Jesus sade: ”Du har rätt när du säger att du inte har någon man. Fem män har du haft, och den du nu har är inte din man. Där

talade du sanning.” Kvinnan sade: ”Herre, jag ser att du är en profet. Våra fäder har tillbett Gud på det här berget, men ni säger att platsen där man skall tillbe honom finns i Jerusalem.” Jesus svarade: ”Tro mig, kvinna, den tid kommer då det varken är på det här berget eller i Jerusalem som ni skall tillbe Fadern. Ni tillber det som ni inte känner till. Vi tillber det vi känner till, eftersom frälsningen kommer från judarna. Men den tid kommer, ja, den är redan här, då alla sanna gudstillbedjare skall tillbe Fadern i ande och sanning. Ty så vill Fadern att man skall tillbe honom. Gud är ande, och de som tillber honom måste tillbe i ande och sanning.” Kvinnan sade: ”Jag vet att Messias kommer” (alltså den Smorde) ”och när han kommer skall han låta oss veta allt.” Jesus sade till henne: ”Det är jag, den som talar till dig.”

Tredje årgången

Första läsningen

Jes. 62:1–3

För Sions skull skall jag inte tystna,
för Jerusalems skull inte tiga,
förrän upprättelsens morgon gryr
och hennes räddning lyser som ett bloss.
Folken skall se din upprättelse,
alla kungar se din härlighet.
Du skall få ett nytt namn,
som Herren själv förkunnar,
du blir en praktfull krona i Herrens hand,
ett kungligt diadem i din Guds händer.

Andra läsningen

Tit. 1:1–3

Från Paulus, Guds tjänare och Jesu Kristi apostel, sänd att föra Guds utvalda till tro och till kunskap om vår religions sanning,

med dess hopp om evigt liv som Gud, som aldrig ljuger, har utlovat för oändligt länge sedan – när tiden var inne gjorde han sitt ord känt för alla genom den förkunnelse som har anförtratts mig enligt Guds, vår frälsares, befallning.

Evangelium

Luk. 4:16–21

Jesus kom till Nasaret, där han hade växt upp, och på sabbaten gick han till synagogan, som han brukade. Han reste sig för att läsa, och man gav honom profeten Jesajas bok. När han öppnade den, fann han det ställe där det står skrivet: *Herrens ande är över mig, ty han har smort mig till att frambära ett glädjebud till de fattiga. Han har sänt mig att förkunna befrielse för de fångna och syn för de blinda, att ge de förtryckta frihet och förkunna ett nådens år från Herren.* Han rullade ihop boken och gav den tillbaka till tjänaren och satte sig. Alla i synagogan hade sina blickar riktade mot honom. Då började han tala till dem och sade: ”I dag har detta skriftställe gått i uppfyllelse inför er som hör mig.”

eller

Mark. 1:14–15

När Johannes hade blivit fängslad kom Jesus till Galileen och förkunnade Guds budskap och sade: ”Tiden är inne, Guds rike är nära. Omvänd er och tro på budskapet.”

Dagens bön

1.

Jesus Kristus,
en enkel bröllopsfest blev en himmelsk fest
genom det under du utförde.
Också våra jordiska måltider helgas
till högtider
när du själv sitter till bords med oss.
Kom och var vår gäst både
vid vardagens enkla måltid
och i högtidens fest och glädje,
och låt oss en gång sitta till bords med dig
vid den stora festen i ditt rike.

2.

Jesus Kristus, vår Herre,
du levde ditt liv mitt ibland människorna.
Vatten blev vin.
Sjuka blev friska.
Himlen blev synlig på jorden.
Så delar du också i dag våra liv.
Vi vill ge dig vår vardag.
Kom och dela vår glädje.
Låt ditt rike bli synligt ibland oss.

3.

Gud,
du lät din Son leva mitt ibland
människorna.
Han delade bröllopets glädje
och saknadens sorg.
Han visste allt om dem han mötte.
Fader, hjälp oss att se de under han gör
också i vår vardag.
Hjälp oss att tro.
I Jesu Kristi namn.

4.

Jesus Kristus,
du växte upp till en ung man.
Du gjorde under i människornas liv
och såg in i deras hjärtan
så som du ser in i våra hjärtan.
Vi kan ingenting dölja för dig.
Du ser vår otillräcklighet.
Herre, hjälp oss att tro,
du som med Fadern och den heliga Anden
lever i evighet.